

ПРЕС КЛИПИНГ

27. март 2017.

НАСЛОВИ

До вишег стандарда – већом штедњом (стр.2)

КАКО ЈАВНА ПРЕДУЗЕЋА ЗАКИДАЈУ ЗАПОСЛЕНЕ Не исплаћују топли оброк и регрес, а зараде су мање од УГОВОРЕНИХ (стр.3)

Уловили 813 илегалних фирми (стр.5)

Више од пола милиона сезонаца ради на црно - криви послодавци (стр.6)

Руси зову Мишковића у "Идеу" (стр.7)

Драгана убили беда и стид (стр.8)

Синдикати пензионера: Нашој деци прете да ће изгубити посао ако одемо на протест (стр.10)

До вишег стандарда – већом штедњом

Аутор: [Александар Микавица](#)

За бржи и стабилан раст привреде и стандарда грађана, неопходно је да се и домаћа штедња повећа са садашњих око 15, на 25 одсто БДП

На питање комшије испред новобеоградске месаре „Биће боље” – кад ће нам бити боље, покушах да одговорим позивањем на званичну статистику и економисте који тврде како нам је данас већ мало боље него прошле године у ово време, али...

Комшија ме ту пресече погледом и одбруси: „Богами, ако вам је ово боље, вама новинарима, онима из статистике и економистима одавно није добро.”

Хтедох да додам како људи од струке тврде да нам је у 2016. ипак кренуло, али да за осетније повећање стандарда прошлогодишњи привредни раст од солидних 2,8 одсто треба да удвостручимо и понављамо бар десетак година заредом.

Али, комшији се очигледно жури, па не стигох да му кажем да бих и ја волео бољи живот одмах – „но трпим”.

Шалу на страну, чланови Фискалног савета и други аналитичари дешавања у нашој економији су једнодушни у оцени да се до већег стандарда може стићи, прво – повећањем достигнутог инвестирања за најмање трећину, а потом и укупне штедње грађана, привреде и државе за чак 70 одсто.

Оно прво наша „широка јавност” ће можда и разумети, али ово друго сигурно ће изазвати бујицу недоумица „широких народних маса”.

Економисти кажу да су прошлогодишње инвестиције домаћих приватника, државе и странаца, укупно достигле безмало 18 одсто бруто домаћег производа (БДП). За осетније повећање стандарда неопходан нам је просечан раст вредности свега створеног на дужи рок од 4 до 5 одсто, а инвестиције би требало подићи на 25 одсто БДП.

Милојко Арсић, главни уредник „Кварталног монитора” Фонда за развој економске науке (ФРЕН) тврди да је повећање домаће штедње други важан услов за дугорочно одржив раст привреде, стандарда грађана.

– Да би раст привреде у дугом року био одржив, потребно је да и домаћа штедња буде приближно једнака неопходним инвестицијама, дакле 25 одсто БДП – указује Арсић. – У 2015. години домаћа штедња била је само 14 одсто БДП, а раније и знатно нижа.

Арсић напомиње да се под домаћом штедњом подразумева део производње који се издваја за будућу производњу, а чини је штедња привреде, грађана и државе.

Погрешно је мишљење, каже Арсић, да се штедња и раст привреде међусобно искључују, односно да штедња доводи до споријег раста привреде или рецесије. Објашњава да свака штедња доводи до смањења текуће потрошње грађана и државе, са циљем да се производња, а тиме и потрошња, у будућности одржи на постојећем нивоу или да се увећа. Уколико нема штедње у неком друштву или ако је она ниска, то доводи до смањивања производње, а тиме и до смањивања потрошње. Оно што забрињава је податак да са достигнутом штедњом од 15 одсто БДП Србија једва да покрива амортизацију постојећег капитала.

На питање, да ли је реално очекивати да се домаћа штедња у догледно време повећа за око 70 одсто, наш саговорник тврди да то није немогуће.

– Земље Балкана имају у просеку штедњу од 21 одсто БДП, а земље централне Европе 24 одсто – каже Арсић. – Бугарска, Македонија и Румунија, на сличном нивоу развијености као и Србија, у просеку штеде 26 одсто БДП.

Аутори „Кварталног монитора” сматрају да би било добро кад би у наредних неколико година удео страних и јавних улагања у пожељних 25 одсто БДП био по пет процентних поена, а приватних петнаест. С тим да се удео страних улагања смањује, а домаћих повећава, јер стварање „бољег живота” туђим парама, може да буде неподношљиво скупо и скопчано непријатностима. С тим у вези, Љубомир Маџар опомиње да светска привредна историја не познаје случајеве ефикасног економског развитка без ослонаца на сопствену акумулацију. Наша је невоља, каже Маџар, што домаће акумулације готово да и нема.

Баш зато је повећање домаће штедње неопходно, указује Арсић. Наиме, велика разлика између инвестиција и домаће штедње у дужем периоду угрожавала платнобилансну позицију Србије због високог одлива капитала по основу камата на стране кредите и дивиденди страних инвеститора, али и због велике зависности земље од колебања на светском тржишту капитала. У јануару ове године акумулирана штедња грађана у домаћим банкама премашила је девет милијарди евра. Штедња грађана и привреде је неколико пута већа од државне штедње, каже Арсић, али је државна штедња значајна за привреду и друштво, јер се њом финансира инфраструктура, образовне, здравствене, културне установе, безбедносни сектор, у које приватни сектори не би уопште или не би довољно улагао.

Арсић закључује да је држава кроз фискалну консолидацију током последње две године допринела повећању укупне штедње у земљи за чак 6,3 одсто БДП, а то је урађено смањењем фискалног дефицита за 5,3 одсто и повећањем јавних инвестиција за један проценат бруто домаћег производа.

Тито и Кинези

Током педесетих и шездесетих година прошлог века, када је Југославија остваривала високе стопе привредног раста, штедња и инвестиције биле су преко 30 одсто БДП, напомиње Арсић. – Према томе, чак и неефикасан систем какав је био социјалистички може да оствари високе стопе раста у одређеним фазама развоја привреде, ако има високу штедњу и високе инвестиције. И сада азијске земље које остварују високе стопе раста имају штедњу већу од 30 или 40 одсто БДП. По висини штедње нарочито се издваја Кина, која близу 50 одсто БДП штеди, односно улаже у будућу производњу, не само у Кини него и широм света.

КАКО ЈАВНА ПРЕДУЗЕЋА ЗАКИДАЈУ ЗАПОСЛЕНЕ Не исплаћују топли оброк и регрес, а зараде су мање од УГОВОРЕНИХ

Извор: Танјуг

Најчешћи разлог колективног кршења радних права у јавним предузећима или државној управи је посебни колективни уговор, који махом предвидја више исплате од оних које је послодавац планирао у текућој буџетској години, односно више од средстава за која је добио сагласност државе.

У питању је кршење обавеза послодавца за исплате по разним основима - јубиларна награда, регрес, накнада за исхрану у току рада...

У тој ситуацији, да не би исплатом прекорачили одобрену масу зарада, послодавци запосленима исплаћују мање износе него што су уговорили колективним уговором иако су свесни да тако крше права запослених, објашњава за Тањуг директор Републичке агенције за мирно решавање радних спорова Миле Радивојевић.

- Одговорна лица у предузећу се налазе у незавидној ситуацији, јер уколико прекрше посебни колективни уговор остављају могућност запосленима да колективно туже предузеће, али уколико изврше исплате предвиђене колективним уговором и пробију одобрену масу - одговорно лице (директор) корисника јавних средстава би сносило одговорност за то - навео је Радивојевић.

У тој ситуацији запослени покрећу судске поступке за исплату накнада предвиђених колективним уговором, или се пак обраћају Агенцији за предлогом за покретање поступка мирног решавања спора.

За разлику од судске пресуде којом је послодавац обавезан да предвиђене износе исплати одмах и у целости, чиме се доводи у питање функционисање предузећа, у поступку мирног решавања спора он може са запосленима да постигне споразум о исплатама које неће нарушити пословање.

Радивојевић је указао да би сви корисници јавних средстава (буџета), као што су јавна предузећа или државна управа, код којих постоји опасност од колективних или групних тужби запослених, требало да своје спорове решавају алтернативним путем - у поступку пред Агенцијом.

Више од 500 захтева

На тај начин ће се уштедети и средства и време и ускладиће се реалне могућности предузећа са обавезама према запосленима, нагласио је Радивојевић.

У неколико претходних колективних поступака, међу којима су ЈКП Градске Тржнице, ЈКП Пут Нови Сад и актулени поступак у Установи студентског стандарда у Новом Саду, Агенцији је стигло преко 500 захтева за покретање поступка, а основни разлог је несклад између одобрене масе зарада и посебног колективног уговора.

"Они су у поступку пред Агенцијом потписали споразуме са послодавцем и на основу тих споразума арбитражи су донели појединачна решења, која имају исту правну снагу као правоснажне судске пресуде", навео је Радивојевић.

Решењима је предвидјено да предузећа сва заостала дуговања запосленима исплаћују у ратама - које не нарушавају редовно пословање предузећа, истакао је директор Агенције.

Радивојевић је навео и пример поступка ЈКП Градске Тржнице у Крагујевцу пред Агенцијом у којем су готово сви запослени по неколико основа покренули поступке против послодавца, односно Јавног предузећа.

Исплата дуговања у ратама

- Готово сви су у току прошле године окончани арбитражним решењима која су обострано прихватљива. Запослени су се сагласили да им послодавац исплати заостало дуговање у ратама које одговарају његовом пословању и на тај начин су трајно решили дугогодишњи проблем - нагласио је Радивојевић.

Одговарајући на питање зашто је у овим случајевима добро за послодавце да дају сагласност за улазак у колективни поступак пред Агенцијом, Радивојевић је указао да послодавци у поступку пред Агенцијом, током преговора могу да закључе споразум са запосленим на основу којег се доноси арбитражно решење.

- Арбитражно решење постаје основ за исплату дуговања и оно има исту правну снагу као судско поравнање - нагласио је Радивојевић.

Тек након правоснажне судске одлуке, односно арбитражног решења, послодавци добијају основ да преусмеравају средства за исплату дуговања.

Послодавац такође може да потпише споразум са запосленим и без арбитра Агенције, али тај споразум би био правно рушљив - могла би да се покрене парница за поништај тог споразума, напоменуо је Радивојевић.

Са друге стране, како је нагласио, када се кроз поступак пред Агенцијом на основу споразума донесе арбитражно решење оно је извршни акт на основу кога може да се тражи извршење. Поред тога што одлуке - решења арбитра Агенције имају исту правну снагу као правоснажне судске пресуде, бенефити поступка пред Агенцијом у односу на судски поступак, су ти што он треба да се оконча у року од 30 дана и за странке је бесплатан, односно тршкови поступка падају на терет државе.

Влада: Спорове решаваати пред Агенцијом

Према Закону о мирном решавању радних спорова, у року од 30 дана запослени треба да добију арбитражно решење, без трошкова поступка и трошкова адвокатских услуга.

Поступак је искључиво добровољан, тако да ни запослени ни послодавци не могу бити натерани да удју у поступак пред Агенцијом и мирно реше свој спор.

Иначе, у јулу 2015. године Влада Србије је донела закључак са препоруком свим корисницима јавних средстава да све спорове решавају пред Агенцијом у циљу уштеда новца и времена.

Тако се број поступака пред Агенцијом у току прошле године у односу на 2015. годину повећао чак три пута. Према подацима Агенције, током 2015. године Агенцији је поднето 322 предлога за решавање индивидуалних или колективних радних спорова, а у току 2016. године чак 956.

Уловили 813 илегалних фирми

Аутор: Љ. Малешевић

У прва два и по месеца ове године спроведено је нешто више од 7.000 инспекцијских надзора, током којих је пронађено 2.870 радника на црно. Највећи проценат их је у пољопривреди, грађевинству, производњи коже, обуће, угоститељству и другим услужним делатностима. Министар за рад, запошљавање, борачку и социјалну политику Алесандар Вулин истиче да је највећи проблем рад радника на црно у пољопривреди, додајући да ће због тога Влада Србије до краја године предложити закон о сезонском раду. Тим законом, како је објаснио, биће омогућено послодавцима да готово без бирократских процедура пријаве сезонског радника, а да он буде осигуран, заштићен и добије све оно што му по закону припада.

– Сваки појединац који ради непријављен, нажалост, једе сопствену будућност јер губи могућност да време проведено на раду икада више упише и валоризује и за њега оствари пензијско, инвалидско и социјално право – каже Вулин. – Да би се променила таква судбина појединаца, потребно је променити укупни привредни амбијент, а да би се он променио, мора се сузбити сива економија која прекршиоцима закона обезбеђује јефтинији производ, односно нелојалну конкуренцију. На нама је да учинимо све што је могуће да сиву економију сведемо на најмању могућу меру и да, самим тим, будемо атрактивни за инвеститоре који ће знати да ће, уколико раде по закону, бити заштићени и конкурентни на тржишту.

Сузбијање обима сиве економије је један од стратешких приоритета државе и Влада Србије је ову годину прогласила Годином борбе против сиве економије, а један од начина да се она сведе на најмању меру јесте и Споразум о пословној сарадњи Националне службе за запошљавање и Инспектората за рад. Управо такав акт потписали су челници тих двеју државних институција и

он треба да омогући, између осталог, и контролу образаца који се подносе приликом пријаве и ођаве радника на обавезно социјално осигурање јер велики број лица, због погрешног дефинисања разлога престанка радног односа од послодавца, не може да оствари право на новчану накнаду.

– Од Инспекције рад смо и до сада добијали податке о лицима затеченим да раде без уговора и такве смо брисали из евиденције незапослених, због чега су губили одређена права, па и право на новчану накнаду за случај незапослености – рекао је директор НСЗ-а Зоран Мартиновић. – Захваљујући проверама на терену, у прошлој години смо избрисали с евиденције око 140 лица затечених у раду на црно.

Директор Инспектората за рад Бојан Јоцић истакао је да је прошле године инспекција у раду на црно затекла 19.470 особа, а да је после тих контрола у наредна три дана пријављено њих 17.470. Уједно, инспекција је прошле година открила и 814 нерегистрованих привредних субјеката.

– Поменути споразум је, с једне стране, окренут заштити права радника, а с друге, сузбијању нелојалне конкуренције – каже Јоцић. – Много смо радили на побољшању ефикасности рада Инспекције, што је резултовало повећањем броја откривених случајева рада на црно у прва два месеца ове године од шест одсто у односу на исти период лане, а такође је повећан и број пријава у радни однос. Инспекција сада поседује посебне уређаје којима на лицу места можемо утврдити да ли је радник пријављен. Нелегални рад је најприсутнији у сектору грађевине, угоститељства и у домену прехранбених производа, али наше искуство говори да су такве појаве генерално присутне у свим делатностима.

Позив радницима да пријаве рад на црно

Министар Александар Вулин позвао је раднике у Србији да се обрате Инспекцији рада чим приметите да било ко покушава да угрози њихова законом гарантована права. Он истиче да, докле год је неповољна ситуација на тржишту рада, на којем постоји већи број незапослених од пунуде посла, увек ће бити и сиве економије, односно радника који пристају на то да раде на црно јер немају другог избора.

Више од пола милиона сезонаца ради на црно - криви послодавци

Пише: Г. Влаовић

Закон о привременом радном ангажовању на сезонским пословима који је у припреми требало би да поспеши борбу државе против "сиве економије", кажу за Данас у Министарству рада. У питању је нови закон који би Влади требало да буде представљен до краја године, а којим ће бити предвиђене нове прекршајне казне за послодавце који сезонске раднике буду ангажовали на црно.

Подаци Завода за статистику показују да од укупно 570.696 неформално запослених лица, дакле реч је о непријављеним радницима, око две трећине (374.879) ради у пољопривреди. У односу на претходну годину, повећање неформалне запослености је посебно уочљиво беш ту том сектору - девет одсто, односно 30.809 лица.

Док надлежни сматрају да ће нова законска регулатива допринети увођењу сезонских радника у легалне токове, стручна јавност сматра да само оне нису довољне да се тај процес успешно и спроведе, иако подржава спровођење таквих мера. Надзор над применом тог закона вршиће инспекција рада и Пореска управа.

- Напомињемо да су Националним програмом за сузбијање сиве економије предвиђене и друге мере. Основни циљ Националног програма је смањење учешћа сиве економије у БДП Србије са 30,1 одсто на 26,7 одсто. Да би се то остварило, потребан је ефикаснији надзор над токовима сиве економије, унапређење функционисања фискалног система, смањење административног и парафискалног оптерећења за привреду и грађане и подизање свести о значају сузбијања сиве економије и мотивација за поштовање прописа - наводе у Министарству за рад.

Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката, каже за Данас да подржава доношење закона о привременом радном ангажовању на сезонским пословима.

- Као синдикалац подржавам све законске одредбе које омогућавају да се елиминише запошљавање у области "сиве економије". Људи који раде "на црно" не могу да рачунају на пензијско и здравствено осигурање и свакако је и у њиховом интересу да их послодавци код којих раде и пријаве. Тачно је да постоји један број радника који не размишљају о будућности и на свој захтев раде "на црно". Међутим, тврдње послодаваца да већина радника наводно траже да их не пријаве углавном представља њихов изговор зашто избегавају плаћање дажбина држави. С обзиром на такво понашање послодаваца и велики број запослених сезонских радника у "сивој зони" никако не би требало дозволити да закон који се најављује остане "мртво слово на папиру". Другим речима, доношење тог закона неће бити довољно, односно неће бити гарант да запошљавања "на црно" и даље неће бити - каже Ранка Савић.

Према њеним речима, потребно је да надлежни у држави раде свој посао и да појачају контролу послодаваца да ли пријављују своје раднике или не.

- Да је Министарство за рад обављало свој посао како треба досад, као и други надлежни органи, не бисмо се нашли у ситуацији да више од пола милиона људи сезонске послове обавља "на црно". Према томе само стриктна контрола и санкције према оним послодавцима који не поштују законска решења су гарант да ће борба против "сиве економије" бити успешна - каже Савићева.

Економиста Милан Р. Ковачевић каже за Данас да је нереално очекивати да сви сезонски пољопривредни послови могу да се уведу у легалне токове.

- Одређени сезонски послови свакако могу да се обављају без да су радници непријављени. Са друге стране постоје послови који су такве природе да се власнику не исплати да ангажује додатну радну снагу ако би морао да је пријави. У том случају је на губитку и он, али и они који би зарадили неки динар код њега да их је ангажовао. Стога би требало направити законска решења која би у области пољопривреде уважавале одређене специфичности и не треба по сваку цену инсистирати да се све доведе под један калуп - закључује Ковачевић.

Руси зову Мишковића у "Идеу"

Аутор: Д. СТОЈАКОВИЋ

Власник "Делте" ће учествовати у спасавању Тодорићевог бизниса у Србији. Опција поверилаца увођење професионалног менаџмента у "Агрокор" ради санације РУСИ зову Мирослава Мишковића да спасе бизнис Ивице Тодорића у Србији. Ова информација је потврђена "Новостима" из више извора из једне од највећих земаља на свету, али и из западних инвестиционих фондова, који су преузели део дугова посрнулог хрватског тајкуна.

Према нашим сазнањима, за послове "Агрокорових" фирми у региону тренутно не постоји купац. Превелики дугови одбијају било којег инвеститора, па су повериоци одлучили да Тодорићеве послове прво санирају и учине их профитабилним. Увођење професионалног менаџмента је опција. Мишковићево име се искристалисало, због његовог искуства у трговини. Не треба подсећати да је власник "Делта холдинга" направио огромну трговачку империју и да је кроз ланце "Макси" и "Темпо" постао водећи играч у Србији и један од лидера у Црној бори, Босни и Херцеговини, Бугарској и Албанији. Круна његовог пословања је и продаја поменутих ланаца белгијском "Делезу" са 932 милиона евра.

Мишковић се тиме наметнуо као решење, јер и Руси и Американци верују да је једино његов менаџерски тим способан да пословање "Меркатора С", "Идее" и "Роде" у Србији доведе на профитабилан ниво. Иако је Мишковић одбијао да уопште разговара о проблемима "Агрокора", због великог пријатељства са Ивицом Тодорићем, сада се ситуација променила.

СПАС ИЗ БЕЛГИЈЕ ПРИЛИКОМ продаје "Максија" белгијском "Делезу" 2011. године и Мирослав Мишковић је имао проблеме са дуговима. Тадашња "Делта макси група" је имала дуговања од чак 300 милиона евра, које су купци преузели.

Иако су у "Делти" одбили да дају коментар на ову тему, "Новости" незванично сазнају да Мишковићу изузетно прија позив да се врати у велике послове, када је трговина у питању. Према информацијама до којих смо дошли, Мишковић је врло близу одлуке да прихвати овај изазов, а није нереално да чак и откупи Тодорићев бизнис по окончању његове санације. Једина препрека за улазак Мишковића у "Меркатор С", који газдује "Идеом" и "Родом" код нас, јесте његов лош однос са владајућом гарнитуром. Ипак, наши саговорници процењују да је важност спасавања "Агрокорових" послова у Србији, који износе један одсто српског бруто друштвеног производа, разлог да се и ти односи релаксирају.

Драгана убили беда и стид

Аутор: Б. Ђокић

Стотинак мушкараца и жена, рођака, огрубелих лица и душа ћутке је стајало на локалном гробљу у Великој Плани да се последњи пут опросте од оца, сина, колеге Драгана Младеновића (56). Он се дан раније обесио у хали фабрике вагона Гоша у Смедеревској Паланци због немаштине. Још једна жртва ратова, неуспеле транзиције, лоших приватизација и свих неуспеха који су пратили српско друштво.

Пара ни за сахрану

Породица је тражила помоћ пријатеља и колега да би га сахранила.

- Звао ме је његов син и рекао да немају пара да га сахране. Позвао сам руководство Гоше и рекли су ми да сакупи рачуне и да их донесе, па ће фабрика платити трошкове сахране. И ми смо скупили неки новац и дали породици. Колико смо могли, јер смо и ми без плата - каже Љубомир Савић, председник синдиката Независност у Гоши.

Радници тихо објашњавају за "Вести" шта је натерало Драгана на самоубиство. Кажу да је радио у Гоши 37 година. Био је много добар човек, али га је прогонила судбина свих њих. Дуго је имао финансијске проблеме због неисплаћених зарада. Прво је власник Гоше Владимир Поор из Словачке почео са неплаћањем пореза, па доприноса.

Само сиротиња душу има

Сваки дан се Милорадовић шверцовао у аутобусу. Како каже једна његова колегиница, људи су хтели да му изађу у сусрет.

- Возач Југопревоза, који је свако јутро саобраћао на линији на којој је Драган ишао на посао, пуштао га је да се вози без карте. Рекао је: "Нека мени слободно дају отказ, али ја ћу га возити бесплатно" - каже Драганова колегиница.

Умиремо на рате

- Онда више нисмо имали ни здравствено осигурање, па су престали да нам дају новац за месечне карте за превоз. Драган је морао сваки дан да се шверцује у аутобусу из Велике Плане, где је живео, до Смедеревске Паланке. Можете замислити колико је то срамотно за човека његових година, да не може породици да обезбеди егзистенцију и да мора да се шверцује - каже Савић.

Радницима плата редовно касни, па им послодавац дугује 15 до 20 месечних зарада, ни сами не знају колико. Исплате 70 посто зараде, па после месец-два 60 посто и тако се последњих четири, пет година нагомилао огроман дуг према радницима.

Они додају и да ово, нажалост, није први случај да неко од њих дигне руку на себе због беде и очаја.

- Прошлог лета се Горан Пантелејић такође обесио у својој кући. Умиру људи јер немају оверене здравствене књижице или паре да оду код лекара. У исто време власник Гоше из Словачке купује авионе и прави стадион у својој отаџбини. Из наше Владе нам само обећавају помоћ, а ми смо остављени да умиремо на кашичицу - кажу радници у очају.

Цела породица без здравствене књижице

Драганове колеге ћутке су посматрале како се ковчег с телом њиховог дојучерашњег пријатеља спушта у земљу. Последњи опроштај од Драгана се брзо завршио без присуства свештеника.

Радници кажу да се он често жалио на врло тешку финансијску ситуацију.

- Драган је ишао у Словачку два или три пута да ради и ту се мало финансијски опоравио. Међутим, то је кратко трајало. Давно му је умрла супруга, а има сина Дејана од 32 године, који не ради, и стару и болесну мајку. Сви су били без оверене здравствене књижице. Све се то нагомилало и очигледно је све то било претешко за њега и одлучио се на самоубиство - каже његов колега Александар Шетлетовић, који га је и нашао обешеног.

Он каже да поред тела Драгана није нађена никаква опроштајна порука, као што се у први мах говорило. Радници су дошли на посао у Гошу и чувар им је рекао да је Драган стигао већ у шест сати ујутро у фирму. Убрзо су се јавили његови син и сестра и рекли да га траже, јер претходне ноћи није дошао кући. Раширили су се по фабричком кругу и по погонима не би ли га нашли. Звали су га мобилним и чули звоно.

- Телефон је био међу његовим стварима. Наставили смо потрагу и у магацину нашли Драгана како виси. Онда смо позвали полицију - причају његове колеге.

Држава неће српске вагоне

Фабрика железничких вагона Гоша била је чувена у бившој СФРЈ, али и Европи. Индустријски гигант, чак је 2008. године био извозник године у Србије.

- И када је Поор купио фирму, неко време је било добро, а онда је пре четири године кренуо суноврат. Добри послови су пребацивани у његову фабрику у Словачкој. Престао је са плаћањем доприноса, здравственог, касне плате. У Србији се купују возови из Швајцарске, а не из Гоше. Имамо нашу фабрику у Србији, а другима правимо посао. У време док је директор

Железница био Миланко Шаранчић купљено је 700 вагона из Румуније, а нама ништа од тог посла - кажу радници Гоше.

Крај њиховим мукама се, додају, још не види.

- У понедељак имамо састанак са Поором, власником Гоше и ЖОС Трнава, па ћемо видети шта даље. Обилазили смо Владу Србије, министре, државне секретаре, али мало помоћи смо видели. Радимо повремено неке послове. Чак смо за Железницу имали уговор за 37 вагона, урадили смо петнаестак и онда је дошло до проблема са плаћањем. Ремонтујемо неке кршеве, урадили смо колико смо могли, али је све то ништа - додају радници некадашњег индустријског гиганта у СФРЈ.

Синдикати пензионера: Нашој деци прете да ће изгубити посао ако одемо на протест

Извор:Н1

Удружење синдиката пензионера Србије и Удружење синдиката пензионисаних војних лица Србије протестоваће у уторак, 28. марта, у Београду. Основни разлог је то што су им, како би се ублажио дефицит у буџету, смањене пензије веће од 25.000 динара.

Потпредседник Удружења синдиката пензионера Србије Миша Радовић рекао је тим поводом, у Новом дану телевизије Н1, да су се пензионери у два наврата – 2014. и 2016. године - обраћали Уставном суду у вези са Законом о привременом уређивању начина исплате пензија, и да још нису добили одговор, због чега ће и у уторак протестовати испред тог суда.

Позив за учешће у Новом дану упутили смо и Министартсву за рад, борацка и социјална питања и ПИО фонду, али нам је речено да неће моћи да се одазову позиву.

Позив за учешће у разговору јуче је прихватио Мирослав Шпановић, потпредседник ПУПС-а, који је нешто касније током дана отказао гостовање, из, како је навео, "оправданих разлога".

"Инсистирамо да донесу било какву одлуку. Недоношењем одлуке нам не дају да одемо до Стразубра (Европског суда за људска права) и процедурално завршимо посао. Немамо сумњу да ћемо у Стразбуру успети", рекао је Радовић, наводећи да ће пензионери протестовати и испред Владе Србије како би истакли да се њихов живот драматично погоршао.

Радовић истиче и да пензионери очекују од свих председничких кандидата да се одреде према њиховим проблемима, јер председник као неко ко добија легитимитет грађана на изборима, може да упозорава Владу и да покрене иницијативу да се противуставни закони преиспитају.

Потпредседник Удружења синдиката пензионера упозорава и да се ПИО фонд урушава од 2006. године, те да се синдикат супростави продају бања и ангажовао адвокатске тимове који су, заједно са економским стручњацима, доказали да су бање имовина ПИО фонда.

Удружени синдикат пензионера, према његовим речима, у Београду има око 100.000, али каже да колико год људи да дође на протест, власт ће рећи како их била 200.

"То је варка велика – не причају о томе шта смо говорили него причају колико нас је било. Значи, није тема оно што смо причали већ колико нас је било (...) Има нешто што морам да вам кажем, камере снимају када имамо протесте, има претњи – 'немојте да вам видимо мајку или

оца, иначе ћете бити отпуштени'. Поред тога што иду са штаповима, уз помоћ помагала, сад им неко још и прети. Од пет камера, четири утврђују ко је био тамо. Људи су уведени у страشان страх", упозорава Радовић.

Радовић каже да је питање да ли ће пензионери дочекати да им новац буде враћен, али поручује да ће њихова деца добити нешто од својих родитеља, па макар и за 10 година.